

[Ministeren for skatter og afgifter]

terede aktier, der repræsenterer 30 mill. kr. – det være sagt som svar til hr. Wilhjelm på det stillede spørgsmål – for skovene og de fredede bygninger, og det er en problemstilling, vi vender tilbage til.

Det, der så ligger klart omkring den anden problemstilling, er, at der findes formueejere her i landet, der har betydelige formueværdier, dvs. over 1,2 mill. kr. – for det er det, det drejer sig om, før bliver de jo ikke ramt af formueskatteforhøjelsen – og disse betydende formueejere har samtidig en lav indkomst, fordi den formueværdi, de sidder på, ikke giver noget egentligt afkast. Det, der undrede mig – det vil jeg da gerne tilstå – var, at ingen af dem fandt i og for sig, at deres formueværdi var ansat for højt; det var ikke dér, problemet lå. Problemet var, at der faktisk ikke var noget afkast. Så kan man undre sig over, at der ikke er et vist sammenfald mellem formuens værdi og så dens evne til at give et afkast, og det kan vel kun skyldes, at man har en forventning om, at formuen så på et eller andet tidspunkt vil kunne give en indtægt i form af en værdiforhøjelse. Men det kan man jo foretage forskellige vurderinger af, det afgørende er i og for sig, at der findes formueejere med relativt lave indkomster, som ikke ville være i stand til at betale deres formueskat, uden at de skulle ud på lånemarkedet eller, når det drejer sig om hovedaktionærforhold, tage likvide penge ud af selskabet.

Her vil jeg godt sige, at det var vi ikke uvidende om, og det havde vi også en diskussion om i forbindelse med skærpselsens gennemførelse i december. Vi havde en vældig debat, hvor argumenterne blev vejret op mod hinanden, så jeg vil ikke sige, at det var en utilsigtet virkning, for vi var vidende om den, men under de drøftelser, der er ført i maj måned om erhvervsfremmeforanstaltninger, er der fra forligspartiernes side fremført meget stærke argumenter for, at der netop i dette element lå noget, som var til skade for en fornuftig og rolig udvikling i investering og produktion i erhvervslivet, og det er også fremført stærkt fra organisationernes side. I det almindelige parlamentariske arbejde, som vi deltager i også som regering, har vi altså accepteret disse argumenter, og på den baggrund har vi fremlagt vores forslag, som altså er vores forslag.

Så skal jeg kun til hr. Ellemann-Jensen og hr. Hagen Hagensen sige, at rønnebærrene er som bekendt sure for ræven, der ikke er i stand til at nå dem, og det, der er blevet sagt herfra i dag, tyder jo alligevel på, at man i venstre og det konservative folkeparti ærgrer sig over, at man ikke direkte kan glæde sig over, at det er de to partier, som har fremskaffet den lempelse, som der nu stilles forslag om.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Ove Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov nr. 467 af 14. september 1977 om midlertidig forhøjelse af de skattemæssige afskrivninger på nyopførte erhvervsbygninger. (Forlængelse af loven for 1981).

(Lovforslag nr. L 13. Fremsat 9/10 80).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Thomas Have (S):

Da mit partis ordfører, hr. Camre, ikke kan være til stede, skal jeg i hans sted fremsætte nogle bemærkninger om det foreliggende lovforslag.

Det er jo et lovforslag, som er endnu et led i den samlede række af erhvervsfremmende foranstaltninger, som socialdemokratiet sammen med det radikale venstre, centrum-demokraterne og kristeligt folkeparti har aftalt her i foråret.

Det indebærer, at adgangen til at foretage afskrivninger på nyopførte erhvervsbygninger og på forbedringer af erhvervsbygninger